

USTAWA

z dnia.....

o inicjatywie ustawodawczej obywateli

Art. 1

Ustawa reguluje tryb postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej obywateli, o której mowa w art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2

1. Obywatele mogą przedkładać Sejmowi obywatelskie projekty ustaw.
2. Każdy obywatelski projekt ustawy wymaga poparcia co najmniej 100 000 obywateli, wyrażonego w formie, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy.

Art. 3

1. W celu przygotowania projektu ustawy, zebrania wymaganej liczby podpisów obywateli popierających projekt oraz w celu złożenia projektu ustawy na ręce Marszałka Sejmu, obywatele mogą utworzyć Komitet Poparcia Obywatelskiego, zwany dalej „Komitetem”.
2. Komitet liczy co najmniej 15 członków.
3. Lista członków Komitetu musi zawierać:
 - imiona i nazwiska,
 - adresy zamieszkania,
 - serie i numery dowodów osobistych albo paszportów,
 - własnoręczne podpisy
4. Członkowie Komitetu wybierają spośród siebie osobę lub osoby upoważnione do reprezentowania Komitetu, w tym przed organami Sejmu i Senatu.

Art. 4

1. Obywatel wyraża poparcie dla projektu ustawy poprzez osobiste wpisanie imienia i nazwiska, adresu zamieszkania, serii i numeru dowodu osobistego lub paszportu oraz złożenie podpisu na przygotowanym przez Komitet wykazie.
2. Druk wykazu, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać nagłówek: Komitet Poparcia Obywatelskiego, tytuł projektu ustawy oraz czytelny podpis osoby lub osób upoważnionych do reprezentowania Komitetu.

Druk wykazu może być oryginałem lub kserokopią i mieć dowolny format.

Art. 5

Komitet może organizować zbieranie podpisów obywateli popierających projekt ustawy na terenie całego kraju, bez zezwolenia i w sposób zwyczajowo przyjęty.

Art. 6

1. Osoba lub osoby upoważnione do reprezentowania Komitetu składają projekt ustawy w formie pisemnej na ręce Marszałka Sejmu.
2. Do projektu ustawy dołącza się jego uzasadnienie oraz:
 - listę członków Komitetu, o której mowa w art. 3 ust. 3,
 - protokół z wyboru osoby lub osób upoważnionych do reprezentowania Komitetu
 - wykaz z podpisami co najmniej 100 000 obywateli popierających projekt ustawy
 - imię i nazwisko przedstawiciela Komitetu, który będzie pełnił rolę posła - wnioskodawcy.
3. Marszałek Sejmu może zwrócić wnioskodawcy projekt ustawy, jeżeli jego uzasadnienie nie odpowiada wymogom art. 31 ust. 2 Regulaminu Sejmu, celem uzupełnienia.

4. W razie wątpliwości, co do prawdziwości danych, bądź wiarygodności podpisów zawartych w wykazie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, Marszałek Sejmu może zwrócić się z wnioskiem do Państwowej Komisji Wyborczej o przeprowadzenie postępowania sprawdzającego.
5. W sprawie, o której mowa w ust. 4, Państwowa Komisja Wyborcza wydaje orzeczenie i przesyła je Marszałkowi Sejmu w ciągu 30 dni od otrzymania wniosku.
6. Jeżeli Państwowa Komisja Wyborcza orzeknie, że projekt ustawy nie uzyskał poparcia co najmniej 100 000 obywateli, Marszałek Sejmu wydaje zarządzenie o odmowie nadania biegu inicjatywie ustawodawczej obywateli i przesyła je niezwłocznie wnioskodawcy.
7. Zarządzenie Marszałka Sejmu, o którym mowa w ust. 6, może być zaskarżone przez wnioskodawcę do Sądu Najwyższego, który rozpatruje skargę w terminie 30 dni. Od postanowienia Sądu Najwyższego nie przysługuje środek prawny.
8. Wnioskodawca może ponowić złożenie projektu ustawy na ręce Marszałka Sejmu po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania zarządzenia, o którym mowa w ust. 6 lub postanowienia Sądu Najwyższego, o którym mowa w ust. 7.

Art. 7

Po spełnieniu przez wnioskodawcę wymogów określonych w art. 6 ust. 2 ustawy, Marszałek Sejmu nadaje projektowi ustawy bieg przewidziany w regulaminie Sejmu odpowiednio dla poselskich projektów ustaw.

Art. 8

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.